

Ve de la pàgina anterior

perdut, 2.000.000 a retornar en 8 anys, sense interessos, i 5.000.000 per part de l'Ajuntament. També aquest punt fou aprovat per unanimitat.

El cinquè punt a debatre ho fou l'aprovació de la delimitació de les Àrees Bàsiques de Salut corresponents als municipis de Granollers, Canovelles, Les Franqueses del Vallès i La Roca del Vallès pel que fa al municipi de La Roca. Es tracta de poder crear un servei de la salut en aquests municipis que ajudi a descongestionar els serveis actuals radicats

tots a Granollers. També aquesta proposta fou aprovada per unanimitat car pot representar una substancial millora en els serveis sanitaris per aquests municipis. En sisè i darrer lloc es plantejà l'aprovació d'un conveni d'ajuda de les policies municipals corresponents als Ajuntaments de Granollers, Les Franqueses, Canovelles i La Roca del Vallès. Es tracta, segons explicà el Sr. Alcalde de crear un servei de la policia municipal que abarqui aquests municipis facilitant la cooperació conjunta en les seves tasques comunes de vigilàn-

cia i control urbans que sens dubte pot representar una positiva millora pels habitants d'aquests muclis tota vegada que cada un d'aquests municipis disposarà d'un equip de ràdio per intercomunicar-se en cas de necessitar ajuda de qualsevol d'ells. Igualment aquest projecte fou aprovat per unanimitat.

Com dèiem en començar, doncs, dos serveis, el de la salut i aquest darrer de les policies municipals, que poden aportar als municipis afectats forces i positives avantatges.

Juli G. Volls

EMOTIVA VETLLA DE SANTA MARIA A MONTSERRAT

Per tal d'assistir a la Vetlla de Santa Maria de Montserrat, el divendres dia 26 d'abril, un grup de 30 persones, joves i grans, es traslladaren a Montserrat al capvespre per tal de participar a la Vetlla de Santa Maria que se celebra a la basílica de Montserrat. La sortida en autocar tingué lloc a les 7 de la tarda, arribant a la muntanya santa prop de les 9. Alguns, dalerosos de trobar llocs, només baixar de l'autocar, corregueren al temple, portant fins i tot petites cadires per poder seure durant la celebració de la Vetlla; d'altres però optaren per anar a menjar un entrepà tota vegada que es sortí de La Roca sense sopar. Nosaltres vam ser un d'aquests últims i després de menjar a correuita l'entrepà i beure un got de llet, a les 9.30 enfilàrem el camí vers la basílica plena ja de gom a gom. Com vam poder, passant per entre la gran quantitat de joves asseguts a terra, aconseguírem arribar prop de l'altar major (és un dir això de prop), però per fi i quan ja no fou possible donar un pas més, romanguérem quasi de puntetes apretats entre la multitud fins que uns bons senyors, un matrimoni, ens feren un xic de lloc al seu costat (uns 20 cm. escasos per mig poder fer veure que sèiem), i és que veritablement a mi com aquest cas es pot dir que no hi cabia ni tan una agulla. Era veritablement meravellós veure com tot l'ampli temple ple a vessar de joves molts dels quals havien pujat a la muntanya caminant, rendits pel llarg perenigratge, restaven mig adormits, cosa que no privava, però, que amb tot s'esforcessin per anar deixant passar els qui ja no cabien al temple. Calgué obrir de bat a bat les portes per tal que els milers de persones que no pogueren entrar al temple poguessin si més no, escoltar les pregàries i els cants. Fou tanta la multitud que tot i

els esforços del monjo que anava llegint la llista dels que havien pujat a fer la Vetlla, tingué de demanar excuses per no poder acabar de fer esment de tots. Hi erem presents gent de totes les comarques de Catalunya des de tots els racons del País, i encara hi mancaven els qui a aquelles hores estaven de camí per arribar a Montserrat el matí següent, desitjosos de visitar la Patrona de Catalunya el dissabte dia 27 festivitat de la Mare de Déu de Montserrat. L'emoció i el goig es reflectia en tots els rostres. Tothom, cansat però impulsat per una fe a prova de tots els contratemps, participava joïós en aquesta Vetlla, prova de la fe de tot un poble que acudí a venerar la seva estimada moreneta. Era emocionant veure tants joves, a milers, que moguts per una fe viva i inqüestionable, romani en durant hores als peus de la Moreneta, participant emocionats en les pregàries i els cants, la qual cosa ens reafirmà en la nostra convicció que a desgrat de tot el que es pugui dir i aparentment sembli, sortosament no tot s'ha perdut entre els nostres joves; són molts, més del que hom pot suposar, que saben el què volen i perquè ho volen, amb esperit obert i disposats a viure realment la seva fe. Nosaltres, immersos entre ells (concretament un grup de nois i noies) poguerem copsar llur participació i fins i tot l'emoció de trobar-se aquella nit als peus de la Moreneta. Prop nostre hi havia un grup de Banyoles que havien anat a Montserrat tenint cura d'uns invàlids, i era comprensible veure amb quina amabilitat i amor es preocupaven dels impedits asseguts a les seves cadires de rodes. Francament, fou emocionant, i encara més quan arribada l'hora de donar-nos la pau durant l'Eucaristia, en allargar la mà als qui teníem més aprop sense pensar-s'ho ho forem besats a les galtes. Era impossible no emocionar-se al sentir-se acollit així per joves desconeguts. Veritablement fou

una experiència inolvidable que junt amb l'emoció de trobar-nos al peus de la Moreneta poguérem viure plenament l'esperit d'amor que Jesús ens va ensenyar. Crec, n'estic segur, que aquesta Vetlla ha quedat ja per a sempre més gravada al nostre cor com una de les fites que perdurará per a tota la vida. I no erem pas els únics de sentir-nos emocionats. Tothom, qui més qui menys, tenia els ulls brillants i humits: Tots ens sentíem germans i participants d'una sola fe, s'un sol amor, fills de la mateixa Mare, la nostra estimada Verge Bruna que vetlla sempre per nosaltres i que n'estic segur, aquella nit des del cel ens estaria mirant els ulls plens d'amor i qui sap potser fins i tot emocionada escoltant les nostres pregàries sortides des dels nostres cors plens de goig.

Un cop acabada l'Eucaristia i cantat el Virolai, ara sí, amb molts ulls espurnejants, ens acomiadàrem dels nostres germans més propers amb els qui havíem gaudit d'unes hores plenes de veritable germanor. Ha estat una experiència que no puc deixar de recomanar als qui legiu aquestes ratlles que voldria haver sapigut fer-vos participar del goig i felicitat dels qui vàrem anar a Montserrat i que Deu ho vol hi tornarem l'any vinent. Si us afegiu a aquesta Vetlla de Santa Maria podeu estar segurs que viureu unes hores inolvidables per a tota la vida. A la una i mitja de la nit emprenguerem la tornada cal a La Roca, on arribàrem quant des del rellotge de la Parròquia sonaven les tres de la matinada. Amics que heu tingut la paciència de llegir-me us asseguro que per molt que volguessiu mai podreu copsar tota la grandiositat d'aquesta Vetlla. Ha estat una lliçó d'amor i germanor que ningú dels qui hi erem podrà oblidar ja mai més.

Juli